

निगुंहीन्द्राधिकेन्द्राणी सुरसा सिन्धुवारकः॥

इति शब्दरत्नावली ॥

अस्य गुणाः ।

“सिन्धुवारो विषलेभत्रणकुष्ठक्षयापहः ।”

इति राजवल्लभः ॥

सिन्धुवारकः पुं, (सिन्धुवार एव । स्वार्थे कन् ।)

सिन्धुवारहञ्चः । इति शब्दरत्नावली ॥

सिन्धुवारितः, पुं, (सिन्धुर्मंदजलं वारितो येन ।)

सिन्धुवारहञ्चः । इति शब्दरत्नावली ॥

सिन्धुवेषणः, पुं, गम्भारीहञ्चः । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥

सिन्धुशयनः, पुं, (सिन्धुः क्षीरोदः शयनं यस्य ।)

विष्णुः । क्षीरोदशायित्वात् ॥

सिन्धुसङ्गमः, पुं, (सिन्धुनां सङ्गमो यत्र ।) नदी-

नदसमुद्राणां परस्परमेलकः । तत्पर्यायः ।

सम्भेदः २ । इत्यमरः । १ । १० । ३५ ॥ सिन्धो-

नद्योः सङ्गमो मेलकः सम्भेदः । सम्भिदन्ति

मिलन्ति अस्मिन्निति सम्भेदः घञ् । सिन्धु-

शब्देन नदी नदः समुद्रयोश्च तेन नद्योर्नदयो-

र्नदीसमुद्रयोश्च मेलकः सम्भेदः । इति वैकुण्ठा-

दयः । इति भरतः ॥

सिन्धुङ्गवः, स्त्री, (सिन्धोरङ्गवो यस्य ।) सैन्धव-

लवणम् । इति रत्नमाला ॥ (यथा, सुश्रुते ।

१ । ४४ ।

“यिङ्गुसारो मरिचं सदा-

योगः स सिन्धुङ्गवमूलयुक्तः ॥”)

सिन्धूपलः, स्त्री, (सिन्धोः समुद्रस्य उपलमिव ।)

सैन्धवलवणम् । इति हारावली । ५५ ॥

सिप्रः, स्त्री, (सिच् + क्तिप् । सिचं चरणं रातीति ।

रा + कः । षष्ठीदरादित्वात् चक्ष्यपः ।) सरो-

वरविशेषः । यथा, कालिकापुराणे ४१ अध्याये

“एतस्मिन्नन्तरे शम्भुः सिप्रं त्यक्त्वा तदा सरः ।

गङ्गावतारमगमत् हिमवत्प्रस्थमुत्तमम् ॥”

सिप्रः, पुं, (सिच् चरणे + क्तिप् । तं रातीति ।

रा + कः । षष्ठीदरादित्वात् साधुः ।) चन्द्रः ।

इति त्रिकाण्डशेषः ॥ निदाघसलिलम् । घर्म्मः ।

इति मेदिनी ॥

सिप्रा, स्त्री, (सिप्र + क्षिप्रां टाप् ।) नदीभेदः ।

इति मेदिनी ॥ सा तु उज्जयनीदेशसमीपे

वर्तते । (यथा, रघुः । ६ । ३५ ।

“अनेन युना सङ्घ पाथिवेन

रभोरु । कश्चित् मनसो रुचिस्ते ।

सिप्रातरङ्गानिलकम्पितासु

विहर्त्तुमुद्गानपरम्परासु ॥”)

तस्या उत्पत्तिर्यथा कालिकापुराणे २३ अ-

ध्याये ।

“एवं विद्याया विधिवत् सौवर्णं मानसाचले ।

अरुन्धतीं वशिष्ठस्तु मोदमाप तया सह ॥

तत्र यत् पतितं तांयं मानसाचलकन्दरे ।

विवाहावधृतायां शान्त्यर्थं च पुरा कृतम् ॥

त्रयविष्णुमहादेवपाणिभिः समुदारितम् ।

तत्तांयं सप्तधा भूत्वा पतितं मानसाचलात् ॥

हेमाद्रेः कन्दरे सानी सरस्याश्च पृथक् पृथक् ।

तत्तांयं पतितं सिप्रे देवभोग्ये सरोवरे ।

तेन सिप्रा नदी जाता विष्णुना प्रेरिता

क्षितिम् ॥”

सिमः, पुं, (सि ज् बन्धने + “अविस्विसिश्चिभिः

क्षित् ।” उणा० १ । १४३ । इति मन् । सच

क्षित् ।) समुदायः । सिमः सर्व्वः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥ (यथा, ऋग्वेदे । १ । ११५ । ४ ।

राची वासस्तनुते सिमस्य ॥”)

सिम्बा, स्त्री, (यम वैक्लव्ये + उल्पादयश्चेति

साधुः ।) शमी । यथा, —

“शमी समी शिम्बिशिम्बिसिम्बासिम्बिरपीष्यते

इति द्विरूपकोषः ॥

इ हिमिडा इति ख्याते शूठौ इति ख्याते ।

शाम्यति वृद्धिरनया शमी शमभिर्यं शमे

नास्तीति इः पाच्छोणादीति ईपि शमी ताल-

व्यादिः शमेः पूर्व्वेण वे निपातनादकारस्य इत्वे

शिम्बापि तालव्यादिः । सिम्बा दन्त्यादिरिति

पुरुषोत्तमादयः । सिम्बिशब्दोऽप्यत्र शिम्बिरपि

तालव्यादिर्दन्त्यादिश्च । इति भरतः ॥

सिम्बिः, स्त्री, शिम्बा । इति द्विरूपकोषः ॥

नखीनामगन्धद्रव्यम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

सिम्बिजाः, स्त्री, शमीधान्यम् । इति भावप्रकाशः ॥

तालव्यशकारादिरपि ॥

सिम्बी, स्त्री, (सिम्बि + पञ्चे ङीष् ।) निष्पावी ।

इति राजनिर्घण्टः ॥ अपि च ।

“सिम्बा सिम्बी पुस्तसिम्बिस्थापुस्तकसिम्बिका

शिम्बिद्वयश्च मधुरं रसे पाके हिमं गुरु ।

बल्यं दाहकरं प्रोक्तं श्लेष्मलं वातपित्तजित् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

सिरः, पुं, पिप्पलीमूलम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (पिप्प-

लीमूलशब्दोऽस्य विषयो ज्ञेयः ॥)

सिरा, स्त्री, (सिनीतीति । सिज् बन्धने + रक् ।

इत्युणादौ उज्ज्वलः । २ । ११ ।) नाडी । (यथा,

सुश्रुते । ३ । ७ ।

“व्याघ्रवन्धुभितो देहं नाभितः प्रवृत्ताः सिराः

प्रतानाः पञ्चनौकन्दाहिसादीनां यथा जलम् ॥”

यथा च ।

“आनाहमन्यः सवणात् सोतांसि सरणात्

सिराः ॥”

इति चरके सूत्रस्थाने त्रिंशोऽध्याये ॥

तथा च ।

“सप्त सिरागतानि भवन्ति । याभिरिदं शरीर-

माराम इव जलहारिणीभिः केदार इव च

कुल्याभिरुपजिह्वतेऽनुगृह्यते चाकुञ्चनप्रसार-

णादिभिर्विशिष्टैः । द्रुमपत्रसेवनीनामिव च

तासां प्रतानास्तासां नाभिमूलं ततश्च प्रसर-

न्त्यूर्ध्वमधस्तिर्यक् च ॥ भवतश्चात्र ॥

आवत्यस्तु सिराः काये सम्भवन्ति शरीरिणाम् ।

नाभ्यां सर्व्वानि वहास्ताः प्रतन्वन्ति समन्ततः ॥

नाभिस्थाः प्राणिनां प्राणाः प्राणाद्वाभिर्मुपा-

श्रिता ।

सिराभिरावृता नाभिश्चक्रानाभिरिवारकैः ॥

तासां मूलसिराश्चत्वारिंशत्तासां वातवाहिन्यो

दश पित्तवाहिन्यो दश कफवाहिन्यो दश दश

रक्तवाहिन्यः । तासान्तु वातवाहिन्योनां वात-

स्थानगतानां पञ्चसप्ततिशतं भवति तावत्य एव

पित्तवाहिन्यः पित्तस्थाने कफवाहिन्यश्च कफ-

स्थाने रक्तवाहिन्यश्च यज्ञतृप्तीक्रीरेवमेतानि सप्त

सिरागतानि ।

तत्र वातवाहिन्यः सिरा एकस्मिन् सकृद्विपश्च-

विंशतिः एतेनेतरसकृद्विवाह्यं च व्याख्यातो ।

विशेषतस्तु कोष्ठे चतुस्त्रिंशत्तासां गुदमेन्द्राश्रिताः

श्रीष्णामष्टौ द्वे द्वे पार्श्वयोः षट् षष्ठे तावत्य एव

चोदरे दश वक्षसि । एकचत्वारिंशज्जलं ऊर्ध्वं

तासां चतुर्दश शीवायां कर्णयोश्चतस्रः । नव

जिह्वायाम् । षट् नासिकायाम् । अष्टौ नेत्रयोः ।

एवमेतत् पञ्चसप्तत्यधिकशतं वातवहानां

सिराणां व्याख्यातम् । एष एव विभागः शेषा-

णामपि । विशेषतस्तु पित्तवाहिन्यो नेत्रयोर्दश

कर्णयोर्दश । एवं रक्तवहाः कफवहाश्च । एव-

मेतानि सप्त सिरागतानि सविभागानि व्याख्या-

तानि । भवन्ति चात्र ।

क्रियाणामप्रतीघातममोहं बुद्धिकर्मणाम् ।

करोत्यन्यान् गुणांश्चापि स्वाः सिराः पवन-

चरन् ॥

यदा तु कुपितो वायुः स्वाः सिराः प्रतिपद्यते ।

तदास्य विविधा रोमा जायन्ते वातसम्भवाः ॥

आजिष्णुतामकुरुचिमग्निदीप्तिमरोगताम् ।

संसर्पत् स्वाः सिराः पित्तं कुर्याच्चान्यान्

गुणानपि ॥

यदा प्रकुपितं पित्तं सेवते स्खवहाः सिराः ।

तदास्य विविधा रोमा जायन्ते पित्तसम्भवाः ॥

स्त्रेहमहेषु सन्धीनां स्थैर्यं बलमुदीर्यताम् ।

करोत्यन्यान् गुणांश्चापि बलासः स्वाः सिरा-

चरन् ॥

यदा तु कुपितः श्लेष्मा स्वाः सिराः प्रतिपद्यते

तदास्य विविधा रोमा जायन्ते श्लेष्मसम्भवाः ॥

धातूनां पूरणं वर्णं स्पर्शज्ञानमसंशयम् ।

स्वाः सिराः सञ्चरद्रक्तं कुर्याच्चान्यान् गुणानपि

यदा तु कुपितं रक्तं सेवते स्खवहाः सिराः ।

तदास्य विविधा रोमा जायन्ते रक्तसम्भवाः ॥

नहि वातं सिराः काश्चिन्न पित्तं केवलन्तथा ।

श्लेष्माणं वा वहन्त्येता अतः सर्व्ववहा स्मृताः ॥

प्रदुष्टानां हि दोषाणां मुक्कृताणां प्रभावताम्

ध्रुवमुन्मार्गमनमतः सर्व्ववहाः स्मृताः ॥

तत्कारुण्यं वातवहाः पूर्यन्ते वायुना सिराः ।

पित्तादुष्णाश्च नीलाश्च शीता गौर्याः स्मृताः

कफात् ॥

अस्त्वहस्तु रोहिण्यः सिरा नातुप्रणशीतलाः

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि न विध्येदुयाः सिरा

भिषक् ॥

वैकल्यं मरणश्चापि व्यधात्तासां ध्रुवं भवेत् ।

सिरागतानि चत्वारि विद्याच्छास्त्रासु बुद्धिमान्